

શ્રેષ્ઠ શાસ્ત્રીય એવોઈ વિજેતા શિક્ષકશ્રીનો વ્યક્તિગત અભ્યાસ

નિલેશ બી. ગજર

૧. સામાજિક ઘટનાઓ અને સંદર્ભ

શ્રી માનસંગભાઈના જીવનમાં પણ સારા-નરસા પ્રસંગો, સંઘર્ષોનું નિર્માણ થયું હતું. તેમ છતાં પણ તેઓનું લક્ષ્ય એક જ હતું અને તેથી તેઓ તેમાં સફળ થયા હતા. કુદુંબમાં સૌથી મોટા બાળકની જવાબદારી હતી. ગરીબ પરિવાર હોવાથી અભ્યાસની સાથે-સાથે ખેતીકામમાં પણ મદદ કરતા. કયારેક તો અભ્યાસ વિષયોનું રસ્તામાં ચાલતાં-ચાલતાં પણ અધ્યયન કરતા. જ્યારે વિસનગર અભ્યાસ કરવા જતા હતા ત્યારે છ થી સાત ડિમી. ચાલીને પણ અભ્યાસ ભણવાનું ચાલુ રાયું અને શાળામાં કોઈ દિવસ પણ મોટું ન થયેલું. આ રીતે ધોરણ-૧૦ સુધીનો અભ્યાસ પૂર્ણ કરેલો.

જૂના ધોરણ-૧૧માં અભ્યાસ દરમિયાન મેડિકલના વિષયો પસંદ કર્યા અને વર્ગમાં બીજા સહઅધ્યાયોને પણ તાલીમ આપતા. ઈ.સ. ૧૯૬૦માં આસો વદ-બારસને માતૃશ્રીને સાપ કરવાથી તેમનું અવસાન થવાથી આગળનું ભણતર છોડું પડ્યું હતું. પરંતુ તે ગાળાના એક શિક્ષક શ્રી વિરસંગભાઈ ચોંકરી તેમનામાં અંગત રસ લેતા હતા. આ સમાચાર જાણીને તેઓએ તેમના ખેતરે જઈને પિતાને સમજાવ્યા અને તેમનું ભણતર શરૂ કરાવવાની વાત કરી. અને બોર્ડનું પરીક્ષા ફોર્મ ભરવા જણાવ્યું. શ્રી માનસંગભાઈએ તેમાંથી છૂટવા માટે વિજ્ઞાનપ્રવાહના અધરા વિષયોનું બહાનું કાઢ્યું અને પાસ નહિ થવાય તેમ જણાવ્યું. તેથી વિરસંગભાઈએ આ વિષયોને બદલે ફિઝિયોલોજ હાઇજન અને સંસ્કૃત વિષય રાખીને પરીક્ષા આપવાની સલાહ આપી, ફી પણ આપી, તેમજ પિતાની આશાથી હોસ્પિટમાં રહી માત્ર દોઢ માસમાં ૧૮ કલાકની મહેનત કરી ઓફ એસ.એસ.સી.માં પ્રથમ પ્રયત્ને ૬૨ ટકા માર્ક્સ સાથે સફળતા મેળવી.

૨. શિક્ષકના વ્યવસાયમાં પ્રવેશ

૧૯૮૮ના જૂન માસના પ્રથમ અઠવાટિયામાં સી.એન.વાયામ મહાવિદ્યાલયમાં સી.પી.એડ્. ના અભ્યાસ માટે પ જગ્યાઓ ભરવાની આહેરાત આવી. તે દિવસે સવારે જ ઇન્ટરવ્યુ હોવાથી અમદાવાદ પહોંચીને તે આપ્યું. જેમાં ૫૦ માંથી પ્રથમ પસંદગી થઈ. ફી તાત્કાલિક ભરવાની હતી. જેથી કોઈ વ્યવસ્થા ન હોવાથી બે દિવસની મુદત લઈ ધરે પરત ફર્યા હતા. ધરની આર્થિક પરિસ્થિતિની જાણ હોવાથી પિતાશ્રીને આ અંગે વાત ન કરી અને કાકાના દીકરા નારણભાઈને જાણ કરતાં તેમણે માનસંગભાઈના પિતાને આવી વાત કરી અને પિતાશ્રીએ તાત્કાલિક રૂ. ૫૦૦ની વ્યવસ્થા કરી દીધી. અને આ રીતે સી.પી.એડ્.ના અભ્યાસમાં પ્રવેશ મેળવ્યો. આ અભ્યાસની વાર્ષિક પરીક્ષા એપ્રિલ મહિનામાં હતી. પરંતુ પરીક્ષા પહેલાં જ રૂપમી ફેલ્યુઆરીના રોજ વડગામની હાઈસ્ક્યુલમાં વાયામ શિક્ષક તરીકે પસંદગી થઈ અને ઓર્ડર મળ્યો હતો અને જૂન ૧૯૬૯ થી ઉ વર્ષ સુધી ત્યાં સેવા આપી હતી. ત્યારબાદ જૂન ૧૯૬૯થી મહેસાણામાં શ્રી સાર્વજનિક વિદ્યાલયમાં વાયામ શિક્ષક તરીકેની સેવા સ્વીકારી. આ સેવાકાળ દરમિયાન જ જૂના એસ.એસ.સી. અંગ્રેજીની પરીક્ષા, બી.એ.ની પરીક્ષા, ડી.પી.એડ્.ની પરીક્ષા તેમજ એમ.એ.ની પરીક્ષા અને બે વેકેશનમાં કોર્સમાં ભોપાલ ખાતે બી.એડ્.કર્ચ જેમાં પ્રથમ દશમાંથી છાંકો કમ મેળવ્યો હતો.

૩. ઉત્કર્ષ માટેની પ્રેરણા

શિક્ષક તરીકેનો વ્યવસાય સ્વીકાર્ય પહેલાં જ આ વ્યવસાય માટેની અંતઃપ્રેરણા હતી. તેમજ એક શિક્ષક શ્રી વિરસંગભાઈ ચૌધરી તેમજ કૌટંબિક મદદમાં કાકાના દીકરા શ્રી નારણભાઈએ શિક્ષક તરીકેના વ્યવસાયમાં ઉત્કર્ષ માટેની પ્રેરણા પૂરી પાડી હતી.

૪. મેળવેલ સિદ્ધિ એવોર્ડ્સ :

૧. બેસ્ટ યંગ મેન એવોર્ડ (૧૯૭૬) (ઓલ ઇન્ડિયા જેસીસ)
૨. શ્રેષ્ઠ રાજ્ય શિક્ષક એવોર્ડ (૧૯૮૮)
૩. સોસ્યલ સર્વિસ એવોર્ડ (૧૯૮૮)
૪. સ્કાઉટ ક્રેન્ટ : (૧૯૮૮-૮૦)
 ૧. મેડલ ઓફ મેરિટ (ગુજરાત રાજ્ય)
 ૨. બાર-ટુ-મેડલ ઓફ મેરિટ (ગુજરાત રાજ્ય)
૫. શ્રેષ્ઠ રાષ્ટ્રીય શિક્ષક એવોર્ડ (૧૯૮૯)
૬. સ્કાઉટ ક્રેન્ટ રાષ્ટ્રીય એવોર્ડ : (૧૯૮૯-૮૮)
 ૧. સિલ્વર એવોર્ડ (૧૯૮૯)
 ૨. બાર-ટુ-સિલ્વર એવોર્ડ (૧૯૮૮)
 ૩. સિલ્વર એલિફન્ટ એવોર્ડ (૧૯૮૮)

૫. લેખન પ્રકાશન

લેખન પ્રકાશન ક્રેન્ટ શ્રી માનસંગભાઈ ચૌધરીએ સારં એવું કાર્ય કર્યું છે. પરંતુ તે હજુ પ્રકાશિત થવાનું બાકી છે. તેની વિગત આ મુજબ છે.

૧. સામાજિક નવલકથા : (અપ્રકાશિત)
૨. રાષ્ટ્રીય એકતા, ધાર્મિકતા, સંપ્રદાય વગેરે બાબતોને લગતાં ૨૫ કાવ્યો લખ્યાં છે.
૩. સ્કાઉટિંગમાં “રિસર્ચ હેન્ડબુક” તૈયાર કરવાનું કાર્ય ચાલુ છે. (અપ્રકાશિત).

પ્રસ્તુત વ્યક્તિત અભ્યાસ દ્વારા જણાયું છે કે શ્રી માનસંગભાઈ ચૌધરી જ્યારે વગખંડમાં શિક્ષકની ભૂમિકા ભજવતા ત્યારે પૂરેપૂરી વિષયવસ્તુની તૈયારી, જરૂરી સાધનસામગ્રી અને શિક્ષણની પદ્ધતિઓનો યોગ્ય વિનિયોગ કરીને પોતાના વર્ગવ્યવહારને જીવંત અને ફળદારી બનાવતા. વિદ્યાર્થીને બરાબર સમજાવતા, તેની સાથે આંતરકિયા કરતા અને શિક્ષણ મેળવવા માટની ભૂખ જગાડતા. તેઓ Team Teaching, Self-Learning, Learning by doing જેવા શિક્ષણ અભિગમો આધ્યારિત શિક્ષણકાર્ય કરતા અને તેમણે આપેલા સંદેશામાં પણ આ અભિગમોને ઉચ્ચિત સ્થાને જગાવ્યા છે. આ ઉપરાંત તેમણે સુપરવિઝન વિના પરીક્ષા લેવાનો પ્રયોગ પણ તેમની શાળામાં કર્યો હતો. જે નમૂનારૂપ બનેલ અને આવા પ્રયોગો થાય તેવો પણ સંદેશો તેમણે આપણાને આઘ્યો છે.

૬. શિક્ષક : શાળા-પ્રાંગણ પ્રવૃત્તિ અને સાહિત્ય

કેળવણીનો ઉદ્દેશ અધ્યેતાનો સર્વ ક્ષેત્રિય વિકાસ કરવાનો હોય છે. જો કેળવણી દ્વારા વ્યક્તિને માત્ર સ્થૂળ શિક્ષણ જ મળે તેના દ્વારા જીવનના સર્વ ક્ષેત્રિય અને સર્વાંગી વિકાસમાં તે વ્યક્તિનું મહત્વ માત્ર સાગરના પાણીના એક બુંદ જેવું પણ નથી. આવો સર્વાંગી વિકાસ કરવા માટે શ્રી માનસંગભાઈ એ શાળામાં બાળકેન્દ્રી પ્રવૃત્તિઓ જેવી કે રમતગમત,

સ્કાઉટ, પ્રવાસ પર્યટન, સાંસ્કૃતિક કાર્યક્રમો વગેરે દ્વારા બાળકને તન, મન અને ધનની કેળવણી આપી હતી. પ્રાર્થનાસભાને અસરકારક બનાવવા તેઓ આ સત્તામાં યોગ, ધ્યાન તેમજ શારીરિક શિક્ષણનું મહાવ સમજવતા, પ્રાર્થનામાં વિવિધ પ્રવૃત્તિઓ દ્વારા રાણ્ણી અકેતાને પોષક વાતાવાપ, વિચારગોળી, કાલ્યોનું ગાન વગેરે કાર્યક્રમો પણ કરતા. આ ઉપરાંત પ્રાર્થનાસભામાં સંસ્કાર, સ્વયંશિસ્ત અને પ્રાર્થનાને અનુરૂપ ઐતિહાસિક, સામાજિક, ધાર્મિક દણાતો દ્વારા બાળકોને પ્રેરણાદાયી જીવન માટેનું ભાષ્યું આપતા હતા.

૭. શિક્ષક : શાળા-પ્રાંગણ ભલારની પ્રવૃત્તિઓ અને સાફ્ટવ્ય

શ્રી માનસંગભાઈને સ્કાઉટ પ્રત્યે ઊડો શોખ અને લગાવ હતો. તેમણે આ અંગેની તાલીમ પણ મેળવી હતી. પરિણામે તેઓએ સ્કાઉટ ક્ષેત્રે ઘણી બધી પ્રવૃત્તિઓ કરી, વિદ્યાર્થી શિબિર, તેમજ ઘણા બધા એવોર્ડ્સ મેળવ્યા. સ્કાઉટના તેમના અનુભવને કારણે તેઓ ૧૯૮૧માં સત્તરમી વર્લ્ડ ઝંબુરી, સાઉથ કોરિયા સીઓલ ખાતે ભારતીય ટીમના મદદનીશ લીડર તરીકે જવાનું થયું. જ્યાં ઘણાં બધાં સ્થળોની મુલાકાત વિદ્યાર્થીઓ સાથે લીધેલ. ૧૯૮૮માં સાઉથ અમેરિકા (ચીલી) ખાતે વર્લ્ડ ઝંબુરી યોજાઈ જેમાં ૧૨ વિદ્યાર્થીઓ અને સમગ્ર ટીમના લીડર તરીકે ભાગ લીધો. ત્યાં પણ જર્મન, ફાન્સ, ગ્રીસ અને લંડનની મુલાકાત લીધી હતી. ૨૦૦૦માં વેસ્ટકન્ટ્રીની સ્કાઉટની ઝંબુરી ઓસ્ટ્રેલિયાના વિદેના શહેરમાં યોજાઈ. જેમાં સમગ્ર ઓશિયા ખંડમાંથી સ્ટાફ તરીકે ભાગ લીધો અને ત્યાંથી લંડન તેમજ યુ.એસ.એ.ની મુલાકાત લીધી. ૨૦૦૩ માં વેસ્ટ શહેરની સ્કાઉટની ઝંબુરી થાઇલેન્ડમાં યોજાયેલ જેમાં વર્લ્ડ કમિટીની પસંદગીથી વર્લ્ડ ટીમના સ્ટાફ મેખાર તરીકે સેવા આપી.

૮. શિક્ષક, વાલી અને સમાજનો વિકાસ :

શાલેય વિકાસ માટે શ્રી માનસંગભાઈએ શાળામાં વાલી સંમેલનો, વાલી સંપર્કો તેમજ વાલી સભાઓનું આયોજન કર્યું હતું. શાળામાં બાળકના વિકાસ માટે વાલીઓના સતત સંપર્કમાં રહીને બાળકનું સર્વાંગી મૂલ્યાંકન કરતા હતા. સામાજિક સેવા માટે જનસેવા શિબિરો, સેવા માટે સહાય કેન્દ્રોની મુલાકાત, N.C.C., N.S.S. ની પ્રવૃત્તિઓ કરતા હતા. જેના દ્વારા બાળકનો પ્રાકૃતિક અને સામાજિક વિકાસ કરતા રહ્યા હતા.

તેમણે આપેલ સંદેશમાં શિક્ષકે મૂલ્યોનું શિક્ષણ, સામાજિક સેવા, બાળકનો વિકાસ, શાળામાં સ્વયં શિસ્તાનું નિર્માણ કરતું તેમજ વર્ગખંડમાં જુદી-જુદી અધ્યાપન પદ્ધતિઓની શોધ કરતા રહેવાનું જણાયું છે. જે કોઈ પણ શિક્ષકનું ખરું શિક્ષકત્વ બહાર લાવે તે પ્રકારનો સંદેશ છે.

૯. ઉપસંહાર :

ચાણકાયએ કહું હતું કે “પ્રલય ઔર નિર્માણ શિક્ષકકી ગોદમે પલતા હૈ.” તેમના આ વિધાનને સાચા અર્થમાં સાર્થક કે ચરિતાર્થ કરવા માટે આજે આપણા સમાજને અને શાળાને જરૂર છે આવા સમર્થ શિક્ષકોની.

કહેવાયું છે કે, “કોઈ રાણ્ણની વિક્રતા તેના શિક્ષકની વિક્રતા કરતાં કયારેય અધિક નથી હોતી.” આ વિધાનનું સંસ્કરણ, સંવર્ધન અને સંવહન કરનાર માત્ર એક પ્રતિભાશાળી શિક્ષક જ હોઈ શકે. જ્યારે આપણા માથે આવી મોટી સાચિશેષ જવાબદારી અને ઉત્તરદાયિત્વ છે. ત્યારે આપણે આપણા બાળકોનાં અને દેશનાં સ્વજ્ઞાન સાકાર કરવા આવો આજે આપણે કટિબદ્ધ બનીએ.